

**ПОМИНАННЯ ПОМЕРЛИХ
НЯ РАДОНИЦЮ**

— ПРОВОДИ —

ѠѠ

**COMMEMORATION
OF THE DEPOSED
ON THE DAY OF REJOICING**

— PROVOU —

Видано з благословення
Високопреосвященнішого

+ Іларіона

Архієпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії
Первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді

Published with the blessing of
His Eminence,

+ Іларіон

Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

**ПОМИНАННЯ ПОМЕРЛИХ
НА РАДОНИЦЮ**

— ПРОВОДИ —

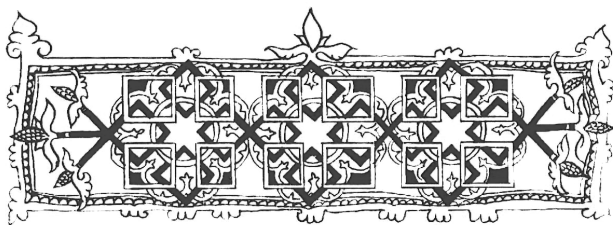

**COMMEMORATION
OF THE DECEASED
ON THE DAY OF REJOICING**

— PROVODY —

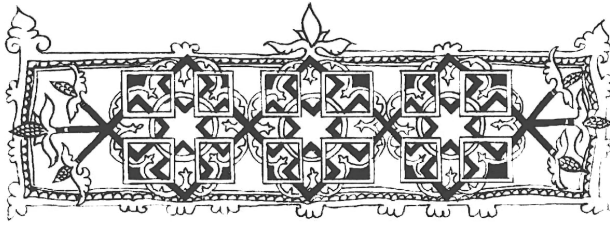
**UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
LITURGICAL COMMISSION**

— 2026 —

ПЕРЕДМОВА

На Утрени Великої суботи, ближче до кінця служби, ми чуємо читання з пророцтва Єзекіїля (37:1-14). У цьому читанні Господь каже пророкові пророкувати до сухих кісток дому Ізраїлевого, проголошуючи їм: *«Так говорить Господь: 'Ось Я відчиняю ваші гроби, виводжу вас з ваших гробів і вводжу вас до землі Ізраїлевої. І пізнаєте ви, що Я—Господь, коли відчиняю ваші гроби, щоб вивести вас, народ Мій, з їхніх гробів. І вкладу Дух Мій у вас, і ви оживете, і поміщу вас на вашій землі. І пізнаєте ви, що Я—Господь. Я сказав і зроблю це», — говорить Господь»*. У цьому пророцтві ми чуємо найдавніше слово, сказане Богом через пророка Єзекіїля до всього дому Ізраїлевого про перемогу Бога над смертю. Ця перемога над смертю, «відкриття гробів» і «виведення з гробів», проголошені в цьому пророцтві, зрештою здійснилися для нас, Церкви, Нового Дому Ізраїлевого, у життєдайній смерті та Славному Воскресінні

FORWARD

At Matins of Holy Saturday, near the end of the service, we hear a reading from the Prophecy of Ezekiel (37:1-14). In this reading, the Lord tells the Prophet to prophesy unto the dry bones of the house of Israel, proclaiming to them: *“Thus says the Lord: ‘Behold, I will open your tombs, bring you up from your graves, and bring you into the Land of Israel. Then you will know that I am the Lord, when I open your tombs to lead you, My people up from their graves. I will put My Spirit in you and you will live; and I will place you in your own land. Then you will know that I am the Lord. I have spoken, and I will do it,’ says the Lord.”* In this prophecy we hear the early word spoken by God through the Prophet Ezekiel to the whole house of Israel of the victory of God over death. That victory over death, the “opening of the tombs” and the “leading up from the graves” proclaimed in this prophecy are ultimately fulfilled for us, the Church, the New House of Israel, in and through the Life-Giving death and

Христа, нашого Бога. Завдяки Його смерті наша власна смерть перетворилася з кінця на початок. Смерть для нас вже не є остаточністю, а радше третім народженням, через яке ми переходимо з цього життя (завдяки Божої благодаті) до передсмаку вічного життя. Пасха — це найвідчутніше нагадування про перемогу Христа над смертю, бо під час святкування Світлого і Сяючого Свята Свят ми співаємо слова: «Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував».

Принаймні з часів Отців Церкви і донині, у вівторок тижня після Фоминої неділі (відомого як День радості), природним продовженням пасхальної радості Церкви є звичай православних християн збиратися для здійснення Божественної Літургії, після якої служиться Заупокійна літія, на якій приноситься коливо на згадку про тих, хто помер у надії на Воскресіння та Життя Вічне. Крім того, духовенство та вірні відвідують могили покійних вірних не для того, щоб «благословити могили», а щоб, подібно до пророка Єзекїїля, ще раз проголосити за тих, хто лежить у могилах (а також за нас, хто залишається), що Христос воскрес, щоб «...вивести (нас) Свій народ з гробів...». Саме

Glorious Resurrection of Christ, our God. Through His death, our own death has been transformed from an end into a beginning. Death no longer for us, is a finality, rather it is the third birth by which we pass from this life into, (by God's Grace) the foretaste of eternal life. Pascha is the most tangible reminder of Christ's victory over death, for during the celebration of the Bright and Radiant Feast of Feasts, we sing the words: "Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life."

From at least the time of the Patristic Fathers of the Church until now, on Tuesday of St. Thomas week (known as the Day of Rejoicing), a natural extension of the Paschal joy of the Church has been expressed in the custom of Orthodox Christians to gather to celebrate the Divine Liturgy, following which a Memorial Litia is served, at which Koliva is offered in remembrance of those who have fallen asleep in the hope of the Resurrection to eternal life. In addition to this, the clergy and the faithful visit the graves of the departed faithful, not to "bless the graves", but, like the Prophet Ezekiel, to proclaim once again for those who lie in the graves (as well as for us who remain), that Christ is Risen, in order to "...lead (us) His

тому ми, як православні християни, досі збираємося біля могил наших покійних вірних, і проголошуємо, що «Христос воскрес, і життя царює!».

З перших років свого перебування в Канаді наші предки виявляли велику шану до своїх покійних близьких, дотримуючись традицій, які вони принесли з собою. Вони вважали вівторок тижня Святого Фоми священним днем, навіть якщо священика не було поруч, вони все одно приносили пасхальну радість на могили, співаючи «Христос воскрес...», влаштовуючи поминальні обіди на могилах, щедро ділячись тією ж самою безкорисливою, безумовною любов'ю (агапе), якою Христос поділився зі своїми апостолами після Свого воскресіння. Ці традиції тривають і донині, коли віруючі відвідують могили своїх близьких, приносячи з собою на могилу «пасхальні страви»: паски, пиріжки, та інші страви, що не потребують посту, розмиваючи тим самим межу між живими та покійними, і розділяючи цю пасхальну радість, бо всі ми живі у Христі. Наш обов'язок — проголошувати Воскреслого Господа всьому людству з тою великою радістю, яка виникла із руйнуванням воріт підземного аду.

people up from the graves....” This is the reason that we as Orthodox Christians still gather at the graves of our departed faithful, we proclaim that “Christ is Risen, and life reigns!”

The very early years after our forebearers began arriving in Canada, they showed great reverence for their reposed loved ones, holding to the traditions they brought with them. They would hold the Tuesday of St. Thomas week as a sacred day, even if a priest was not nearby, they would still bring the Paschal joy to the graves, singing Christ is Risen..., having picnics upon the graves, sharing in that same *agape* that Christ shared with His apostles after His Resurrection. These traditions continue to this day, believers visit the graves of their beloved, bringing with them to the grave the ‘Paschal foods’: pasky (breads), pyrizhky (stuffed buns) and other non-fasting foods, blurring the line between the living and the reposed, and sharing in that paschal joy, for *we are all alive in Christ*. It is our responsibility to proclaim the Risen Lord to all of humanity, with the fervor that arose with the shattering of the gates of hades.

ЯК ВИКОРИСТОВУВАТИ ТЕКСТ

Цей текст для богослужіння «Проводи» був складений Літургійною комісією з благословення Його Високопреосвященства Митрополита Іларіона для духовної просвіти духовенства та вірних Української Православної Церкви Канади.

Духовенство облачається в білі ризи; єпитрахиль та поручі.

Під впливом місцевого звичаю служити Проводи стали не лише у вівторок тижня святого Томи, але часто й у саму неділю святого Томи, а в деяких випадках протягом усіх Пасхальних свят до віддання свята Пасхи.

Заупокійна літія відправляється повністю щоразу, коли певна парафія збирається мати Проводи після відправлення Божественної Літургії, що робиться або в церкві, або перед центральним хрестом (які є на багатьох церковних цвинтарях), або на могилі(ах) духовенства чи члена(ів)-засновника(ів).

Оскільки проголошення Воскресіння біля кожної могили є продовженням першої Заупокійної літії, то біля кожної з наступних могил А просто промовляє: «Вічний спокій даруй...». А вірні співають: «Вічна пам'ять...»

HOW TO USE THE TEXT

This text for Provody services has been compiled with the blessing of His Eminence, Metropolitan Ilarion, by the Liturgical Commission for the spiritual edification of the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

The clergy are vested in white vestments; epitrahil, and cuffs.

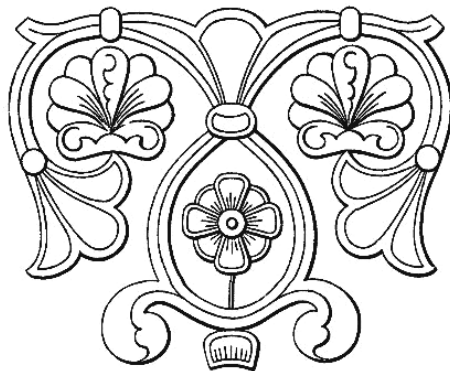
Since the local custom has arisen of serving Provody, not only on Tuesday of St. Thomas week, but often on St. Thomas Sunday itself, and in some cases throughout all of Paschaltide to the leave-taking of Pascha.

Whenever a given parish may celebrate Provody, following the Divine Liturgy, either in church, or before the central cross (which are in many church cemeteries), or at the grave(s) of the clergy or founding member(s), a Memorial Lita is celebrated in its entirety.

Since the proclamation of the Resurrection at each grave is a continuation of the first Memorial Lita, at each to the following graves the Priest simply intones: "Grant eternal rest..." and the Faithful sing: "Memory Eternal..."

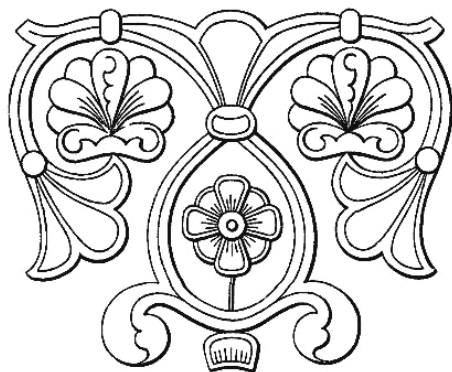
Якщо Священик починає службу з могили(-ок) засновника(-ів), він повинен пам'ятати про те, що щороку він змінює чергу, зазвичай починаючи відправи то на північному, то на східному, південному, або західному кінцях кладовища.

Якщо проголошення цієї пасхальної радості пропонується «за домовленістю» для окремої родини, то повна Заупокійна літія служить лише на першій могилі, а потім відправа відбувається на інших сімейних могилах за визначеним вище порядком.

If the Priest begins at the grave(s) of a founding member(s) he ought to be conscious to rotate each year, usually in a North, East, South, West end of the cemetery.

If the proclamation of this Paschal joy is offered “by appointment” for an individual family then the full Memorial Litia is offered at the first grave, and then as previously described at the subsequent family graves.

ЗАУПОКІЙНЯ ЛІТІЯ

Духовенство, стоячи перед Центральним Хрестом, або Тетраподом (у церкві), або перед могилою, починає:

Диякон: **Б**лагослови, Владико.

Священик: **Б**лагословен Бог наш завжди, нині, і повсякчас, і на віки віків.

Диякон (Священик) здійснює звичайне кадіння.

Вірні: **А**міль.

Починаючи від Фоминої неділі до Віддання Пасхи, співається тропар Пасхи: **Христос Воскрес...** (3 рази) – замість “Святий Боже...”

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував! (*тричі*)

Читець: **С**лава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.
Аміль.

MEMORIAL LITIA

The clergy standing before the Central Cross, or the Tetrapod (in church), or before the grave begin:

Deacon: Bless Master.

Priest: Blessed is our God always, now and ever and unto the ages of ages.

The Deacon (Priest) carries out the usual censuring.

Faithful: Amen.

Beginning with St. Thomas Sunday and continuing to the Leave-Taking of Pascha, instead of the Trisagion “*Holy God...*”, we chant the Paschal Tropar: **Christ is risen...** (3 times) .

Christ is risen from the dead, trampling down Death by death, and on those in the tombs, bestowing Life. (*thrice*)

Reader: Glory to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

Пресвятая Тройце, помилуй нас; Господи, очисти гріхи наші; Владико, прости беззаконня наші; Святий, зглянься і зціли немочі наші Імені Твого ради.

Господи, помилуй, (трічі)

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться Ім'я Твоє; нехай прийде Царство Твоє; нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні; і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим, і не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого.

Священик: Бо Твоє є Царство і сила, і слава Отця, і Сина, і Святого Духа нині, і повсякчас, і на віки віків.

Вірні: Амінь.

Тропарі, голос 4:

З духами спочилих праведників • душу раба Твого / душу раби Твоєї / душі рабів Твоїх •, Спасе, упокой і збережи • її / їх • у блаженному житті, у Тебе, Чоловіколюбче.

All-Holy Trinity, have mercy on us. O Lord, cleanse us from our sins. O Master, pardon our transgressions. O Holy One, visit us and heal our infirmities, for Your Name's sake.

Lord have mercy (*thrice*)

Glory to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

Our Father, Who art in heaven, hallowed be Thy Name. Thy Kingdom come. Thy Will be done, on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread and forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us. And lead us not into temptation, but deliver us from the evil one.

Priest: For Thine is the Kingdom, and the power and the glory, of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, now and ever and unto the ages of ages.

Faithful: Amen.

Tropars, Tone 4:

With the souls of the righteous departed, give rest to the soul(s) of Your servant(s) O Saviour, preserving • it / them • in the blessed life which is in You, O Lover of mankind.

В оселях Твоїх, Господи, де всі святі Твої спочивають, упокой і • душу раба Твого / душу раби Твоєї / душі рабів Твоїх •, бо Ти один єси Чоловіколюбець.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Ти єси Бог, що до аду зійшов і розбив кайдани закованих, Сам і • душу раба Твого / душу раби Твоєї / душі рабів Твоїх • упокой.

І нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Єдина Чистая і Непорочная Діво, що Бога без сімені породила, моли, щоб • спаслася душа його / спаслася душа її / спаслися душі їх •.

Диякон (Священик) з кадилом виголошує ектенію:

Єктенія Заупокійна

Диякон: Помилуй нас, Боже, з великої милості Твоєї, молимося Тобі, вислухай і помилуй.

Вірні: Господи, помилуй. *(тричі)*

Диякон: **Ще** молимося за упокоєння • душі спочилого раба Божого / душі спочилої раби Божої / душ спочилих рабів Божих • – [ім'я / імена], і за відпущення • йому / їй / їм • усякої провини, вільної і невольної.

Вірні: Господи, помилуй. *(тричі)*

In the place of Your rest, O Lord, where all the saints repose, give rest to the soul(s) of Your servant(s), for You alone are the Lover of mankind.

Glory to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

You are the God Who descended to hades and broke the bonds of the captives, grant rest to the soul(s) of Your servant(s).

Both now and ever and to the ages of ages. Amen.

O Only Pure and Immaculate Virgin, Who bore God without seed, pray that • his / her / their • soul(s) be saved.

The Deacon (Priest) with censer intones the litany:

The Litany for the Reposed

Deacon: **H**ave mercy on us, God, in Your great loving-kindness: We pray You, hear us, and have mercy.

Faithful: **L**ord have mercy. (*thrice*)

Deacon: **A**gain we pray for the repose of the soul(s) of the servant(s) of God, [name(s)] and that • he / she / they • be pardoned all of • his / her / their • sins, both voluntary and involuntary.

Faithful: **L**ord have mercy. (*thrice*)

Диякон: Щоб Господь Бог оселив • душу його / душу її / душі їх • там, де праведні спочивають.

Вірні: Господи, помилуй. *(трисичі)*

Диякон: Милості Божої, Царства Небесного і відпущення гріхів • його / її / їх • у Христа, Безсмертного Царя і Бога нашого, просімо.

Вірні: Подай, Господи.

Диякон: Господеві помолімся.

Вірні: Господи, помилуй.

Священик читає молитву за спочилих:

Священик: Боже духів і всякої плоті, Ти смерть подолав і диявола знищив і життя світові Твоєму подав. Сам, Господи, упокой • душу спочилого раба Божого / душу спочилої раби Божої / душ спочилих рабів Божих • – [ім'я / імена], у місці світлім, у місці квітучім, у місці спокою, де немає ні болю, ні журби, ні зітхання. Всякий гріх, що • вчинив він / вчинила вона / вчинили вони • словом, чи ділом, чи думкою, як Благий і Чоловіколюбний Бог, прости, бо немає людини, що жила б і не згрішила. Бо Ти Один без гріха, правда Твоя – правда вічна, і Слово Твоє – істина.

Deacon: That the Lord God establish • his / her / their • soul(s) where the righteous repose.

Faithful: Lord have mercy. (*thrice*)

Deacon: The mercies of God, the Kingdom of Heaven and the forgiveness of • his / her / their • sins, let us ask of Christ, our Immortal King and God.

Faithful: Grant this, O Lord.

Deacon: Let us pray to the Lord.

Faithful: Lord, have mercy.

The Priest reads the Prayer for the Departed:

Priest: O God of spirits and of all flesh, Who has trampled down death, overthrown the devil, and given life to Your world: As the same Lord, give rest to the soul(s) of Your departed servant(s), [name(s)], in a place of light, a flowery place, a place of repose where sickness, sighing, and sorrow have fled away. Pardon every sin which • he / she / they • • has / have • committed, whether by word, or deed, or thought, forasmuch as You are a Good God and love mankind. For there is no man who lives, yet does not sin, You alone are without sin, Your righteousness is eternal, and Your Word is Truth.

Бо Ти еси воскресіння, життя і спокій
• спочилого раба Твого / спочилої раби
Твоєї / спочилих рабів Твоїх • – [ім'я / імена],
Христе Боже наш, і Тобі славу возсилаємо з
Безпочатковим Твоїм Отцем і з Пресвятим, і
Благим, і Животворчим Твоїм Духом нині, і
повсякчас, і на віки віків.

Вірні: Амінь.

Диякон: Премудрість.

Священик: Пресвятая Богородице, спаси
нас.

Примітка: «Світличя, світися...» співається лише на 9-й
пісні Пасхальної утрени та Божественної літургії,
починаючи зі Світлого тижня до віддання Пасхи
включно. Звичай співати ця спів замість «Достойно є...»
не поширюється на жодні інші служби Часослову чи
Требника.

Вірні: Чеснішу від херувимів і незрів-
нянно славнішу від серафимів, що без
істління Бога-Слово породила, суцью
Богородицю, Тебе величаємо.

Священик: Слава Тобі, Христе Боже,
уповання наше, слава Тобі.

Вірні: Слава Отцю, і Сину, і Святому
Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.
Амінь.

Господи, помилуй (*тричі*)

Благослови. (*“Владико, благослови”, у катедраль-
ному соборі або коли архиерей служить.*)

For You are the Resurrection, the Life and the Repose of Your departed servant(s), [name(s)], O Christ our God and unto You together with Your Beginningless Father and Your All-Holy, Good and Life-giving Spirit, we send up glory, now and ever and unto the ages of ages.

Faithful: Amen.

Deacon: Wisdom.

Priest: Most Holy Theotokos, save us.

Note: The singing of the “Shine forth, shine forth...” Is only sung at the 9th Ode of Paschal Matins and Divine Liturgy, from Bright Week until the Leave-taking of Pascha inclusively. The prescription of singing these hymns in place of “It is Truly worthy...” does not apply to any of the other services of the Horologion or Book of Needs.

Faithful: More honourable than the Cherubim and more glorious beyond compare than the Seraphim, without corruption You gave birth to God the Word. True Theotokos, we magnify You.

Priest: Glory to You, O Christ God, our Hope, glory to You.

Faithful: Glory to the Father and the Son and the Holy Spirit, both now and ever and unto the ages of ages. Amen.

Lord have mercy (*thrice*)

Give the blessing. (*“Master, bless”, in a cathedral church or when a bishop is serving.*)

Священик: Христос, що воскрес із мертвих, і що живими і мертвими володіє, істинний Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері, святих славних і всехвальних апостолів, преподобних і богоносних отців наших, і всіх святих, • душу раба Свого / душу раби Своєї / душі рабів Своїх •, що від нас • переставився / переставилась / переставилися • [ім'я / імена], в оселях праведних оселить, у лоні Авраама упокоїть, до праведних приєднає і нас помилує, і спасе, бо Він Благий і Чоловіколюбець.

Вірні: Амінь.

Диякон (Священик) з кадилом виголошує:

Диякон: У блаженнім успінні вічний спокій подай, Господи, • спочилому рабу Твоєму / спочилій рабі Твоїй / спочилим рабам Твоїм • – [ім'я / імена] і сотвори • йому / їй / їм • вічну пам'ять.

Тоді обкаджує тричі під час співу «Вічная пам'ять».

Вірні: Вічная пам'ять. *(тричі)*

Диякон: Блаженні, кого Ти обрав і прийняв, Господи.

Вірні: Вічная пам'ять. *(тричі)*

Диякон: Пам'ять • його / її / їх • з роду в рід.

Вірні: Вічная пам'ять. *(тричі)*

Priest: **M**ay Christ our true God, Who rose from the dead, and Who has dominion over the living and the dead, through the prayers of His Most Pure Mother, of the Holy, Glorious and All-Praised Apostles, of our venerable and God-bearing fathers and of all the saints, establish the soul(s) of His servant(s), [name(s)], in the mansions of the righteous, give • him / her / them • rest in the bosom of Abraham, and number • him / her / them • among the righteous, and have mercy on us and save us, forasmuch as He is Good and the Lover-of-Mankind.

Faithful: **A**men.

The Deacon (Priest) with censer intones:

Deacon: **G**rant eternal rest in blessed repose O Lord, to Your departed servant(s), [name(s)] and make • his / her / their • memory to be eternal.

Then censens around thrice during the singing of “Memory Eternal”.

Faithful: **M**emory eternal. (*thrice*)

Deacon: **B**lessed are they whom You have chosen and received O Lord.

Faithful: **M**emory eternal. (*thrice*)

Deacon: **H**is / **H**er/ **T**heir • memory shall be from generation to generation.

Faithful: **M**emory eternal. (*thrice*)

Священик вітає вірних (тричі) словами: Христос воскрес!
А вони відповідають: Воістину воскрес!

Потім біля кожної могили Диякон (Священик) з кадилом виголошує:

Диякон: У блаженнім успінні вічний спокій подай, Господи, • спочилому рабу Твоєму / спочилій рабі Твоїй / спочилим рабам Твоїм • – [ім'я / імена] і сотвори • йому / їй / їм • вічну пам'ять.

Тоді обкаджує тричі під час співу «Вічная пам'ять».

Вірні: Вічная пам'ять. (тричі)

Тоді відразу:

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував! (тричі)

Потім Священик кропить могилу Святою Водою.

The Priest greets the Faithful (*thrice*) with Christ is Risen!
And they respond: Indeed He is Risen!

Then at each grave the Deacon (Priest) with censer intones:

Deacon: Grant eternal rest in blessed repose O Lord, to Your departed servant(s), [name(s)] and make • his / her / their • memory to be eternal.

Then censers around *thrice* during the singing of “Memory Eternal”.

Faithful: Memory eternal. (*thrice*)

Then immediately:

Christ is risen from the dead, trampling down Death by death, and on those in the tombs, bestowing Life. (*thrice*)

The Priest then sprinkles the grave with Holy Water.

Молитва на Благословення Колачі

Диякон: Господеві помолімось.

Вірні: Господи, помилуй.

Священик: Господи, що все сторив словом Твоїм і звелів землі різноманітні вирощувати плоди для насолоди і споживання нашого. Ти різними трьох отроків і Даниїла, що були у Вавилоні, наситив і наповнив радістю; Сам, Всеблагий Царю, колачі ці з різними плодами благослови, † і тих, що будуть споживати його, освяти, бо в славу Твою це принесли раби Твої, і в пам'ять тих, що спочили у благочестивій вірі; даруй же, Благий, тим, що прикрасили його і пам'ять свякують, все, чого для спасіння просить, і вічних Твоїх благ насолодження, молитвами Пречистої Владичиці нашої Богородиці й Приснодіви Марії і всіх святих Твоїх.

Бо Ти благословляєш і освячуєш все, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, Безначальному Отцю, з Єдинородним Твоїм Сином, і Пресвятим і Благим і Животворчим Твоїм Духом нині, і повсякчас, і навіки віків.

Співці: Амінь.

PRAYER FOR THE BLESSING OF KOLIVA

Deacon: Let us pray to the Lord.

Faithful: Lord, have mercy.

Priest: O Lord, All-gracious King, Who brought all things to perfection through Your word and Who commanded the earth to bring for all manner of fruits for our enjoyment and food; who through grain made the Three Children and Daniel fairer than the Babylonians who lived in luxury: Bless this grain and fruit † and sanctify those who will partake of them, for these things have been offered by your servants to Your glory, as a memorial to those who have fallen asleep in the true Orthodox Faith. Grant, O Gracious Lord, to those who have prepared this offering and who keep this memorial, all their petitions that are for salvation, and count them worthy to rejoice in Your eternal blessings: At the prayers of our Most-pure Sovereign Lady, the Theotokos and Ever-Virgin Mary, and all the Saints.

For it is You Who blesses and sanctifies all things, O our God, and unto You do we ascribe glory to the Eternal Father, together with Your Only Begotten Son and Your Most-holy Good and Life-giving Spirit, now and ever and unto the ages of ages.

Choir: Amen.

GLORY TO GOD FOR EVER
AND EVER AMEN

GLORY TO GOD FOR EVER
AND EVER AMEN

